

sikkert er det eneste, der stiller sig meget imødekommende overfor enhver Anmodning om gratis Adgang til at se den sceniske Kunst, som der øves. Der er saaledes i Sæsonens Løb uddelt Fribilletter til de menige Soldater, til de omtrent 1,100 alderdomsunderstøttede i Aarhus, til de fattige og Asylbørnene og til de Folk, der ere komne til Aarhus som delegerede for forskellige Foreninger uden Hensyn til, hvilke Organisationer og hvilken Politik, de repræsenterer. Jeg ved ikke af, at det kongelige Teater nogensinde har aabnet sine Døre for de fattige, for dem, der ere uden økonomisk Evne til at komme i Teatret. Jeg ved ikke, hvor stort et Beløb disse Fribilletter, Aarhus Teater har givet, vilde udgøre i Penge, men jeg antager, at det paa det nærmeste vilde blive 12,000 Kr.

Jeg kunde tænke mig, at man fra Statens Side — idet jeg ganske slutter mig til Udtalelserne om Udveksling af kunstneriske Kræfter fra København til Provinsernes Scener — stillede som Betingelse for et aarligt Tilskud til Aarhus Teater, at der ydedes Ækvivalent paa den Maade, at de unge Mænd i Garnisonens Tjeneste i Aarhus, hvoraf de fleste ikke have Raad til at gaa i Teatret, 2—3 Gange i Løbet af Vinteren fik Adgang til Teatret eller paa den Maade — hvad vi have været inde paa, men hvad der selvfølgelig er vanskeligt, fordi det er i Sommer-tiden —, at man gav de mange Tusinde Skolebørn ude fra Landet, der komme paa Besøg i Aarhus, Adgang til Teatrets Forestillinger. Det Antal besøgende Børn, vi have i Aarhus ude omkring fra Landsbyskolerne, andrager 4—5,000 hver Sommer, og det er i stadig Stigning. Og noget af det kæreste for Børnene er at komme i Aarhus Teater og overvære en lille Forestilling, som bliver given med stor Elskværdighed, skønt det har kostet Teatrets Direktør og Kunstnere, Maskinmestre og Folk, uden at de have faaet nogen som helst Erstatning derfor, adskilligt Arbejde. Men paa denne Maade tænker jeg mig, at der kunde finde en Udligning Sted for de Beløb, der ydes til Aarhus Teater.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen), naar han udtalte under Henviisning til Forholdet med de statsunderstøttede Scener i Frankrig, at det vilde være naturligt at rejse Spørgsmaalet om en Udveksling af de Kræfter, der ere knyttede til det kgl. Teater, til Aarhus Teater og maa-ske enkelte andre af de større Provin-

teatre. Det er i Virkeligheden kun ganske faa af de Folk, der bo i Provinserne, der have Lejlighed til at komme til København og se den udmærkede Scenekunst, og det er givet, at ikke alene nu, men langt ind i Fremtiden, vil alt, hvad der rager frem paa Kunstens Omraade, lokkes til og flokkes i København. Vi have set paa Aarhus Teater, at saa snart en eller anden ung Mand eller Kvinde har opnaaet et vist Navn og Dygtighed, og Talentet er kommet til Udfoldelse, have de søgt til København. Det er ikke alene de bedre Lønninger, der lokke, men selvfølgelig ogsaa dette, at København er den store By, hvor der er Adgang til en langt rigere aandelig Udvikling, end der er i en Provinsby, hvor stor den end kan være. Jeg giver det ærede Medlem for Fredensborg Ret i, at det vilde være af overordentlig stor Betydning for os i Provinserne, om vi kunde faa Kræfter fra det kongelige Teater til afvekslende at spille betydende Roller paa vore Teatre. Det vil have Betydning ikke alene for Publikum, men det vil ogsaa være af stor Betydning for Skuespillerne selv. Man har indvendt imod en saadan Udveksling, at det let blev til Stjernekomedie, og at de hjemlige Kræfter kunde fordunkles derved. Jeg har den Erfaring som Medlem af det sceniske Udvalg for Aarhus Teater, at Skuespillerne dér hver Gang have været glade ved Besøget af en eller anden fremragende kunstnerisk Kraft.

Jeg vil benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem for Odense (Marott), der som Repræsentant for en større By ikke er vejen tilbage for at stille sig paa det Standpunkt, at det ikke kommer an paa, hvilken By, der kommer først med at faa Statstilskud, det kommer blot an paa at faa denne Sag i god Gænge.

Jeg skal slutte med at udtale Ønsket om, at den højtærede Kultusminister ved den Undersøgelse, han foretager, maa faa Lejlighed til at se, at der af Aarhus Teater, saavel fra Repræsentantskabets som fra den kunstneriske Ledelses Side, ikke alene er gjort, hvad man kunde gøre for at yde saa god og udmærket Kunst som muligt, men at Aarhus Teater har virket saaledes, som et Teater med en Teaterbestyrelse maa virke i vor Tid, har virket demokratisk og har søgt at komme saa mange som muligt af den almindelige, jævne Befolkning i Tale. Og med den Interesse for Øje, som jeg tror, den ærede Kultusminister har haft — det viste sig i